

1. Ti - chá noc, pře - sva - tá noc. V spán - ku svém

dý - chá zem, půl - noc od - bi - la, měs - to šlo spát,

zdrím - li dáv - no i pas - tý - ři stád; jen Bo - ží lás - ka, ta

bdí. jen Bo - ží lás - ka, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,
náhle v ní jástot zní,
vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
v městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
[: z lásky se člověkem stal. :]

3. Tichá noc, přesvatá noc,
stín a mráz vůkol nás,
v hloubi srdce však Gloria hřmí,
díků, že hříšník se s důvěrou smí
[: u svaté Rodiny hrát. :]

2. Ti - chá noc, pře - sva - tá noc, ná - hle v ní

já - sot zní, vstá - vej, li - de můj, tmu z o - čí střeš,

v mě - ťě Bet - lé - mě Bůh zrozen dnes, z lás - ky se člo - věkem

stal. z lás - ky se člo - věkem stal.

3. Ti - chá noc, pře - sva - tá noc, stín a mráz

vů - kol nás, v hlou - bi srd - ce však Glo - ri - a hřmí,

dík, že hříš - ník se s dů - věrou smí u sva - té Ro - di - ny

hřát. u sva - té Ro - di - ny hřát.